

Чоловіча справа



АНАТОЛІЙ
ТУТІКОВ

МАЙСТЕР ІЗ КЛАДКИ ЦЕГЛИ, БРИГАДИР

Вдивляючись в горизонт міста, можливо визначити інтенсивність його забудови по кількості працюючих підйомних кранів. Ми нарахували їх шість тільки на будівельному майданчику БМУ-11 Тресту «Житлобуд – 1» на якому йде забудова двох 16-ти поверхових житлових будинків на два та три парадних, - «на Шекспіра», як поміж собою називають цей майданчик самі будівельники.

Розмова з Анатолієм Тутіковим - майстром із кладки цегли

Анатолій Миколайович, як давно Ви займаєтеся кладкою цегли? З чого починали? Чи була у Вас дитяча мрія стати космонавтом, або артистом кіно чи театру, співаком чи музикантом?

У кожної дитини дуже багато різноманітних мрій, мене, також це не оминуло. Але, мрії – мріями, а реальне життя – є реальним життям. В свій час, до звернення «дитячих мрій» (посміхається), сьогодні і зараз, був необхідний хліб до столу, щоб накормити сім'ю, і як чоловік, я повинен був бути відповідальним перед родиною. Пригадуючи слова батька, який казав, що дійсним чоловіком є той, хто вміє скласти хату, - я пішов учнем муляра, щоб навчитися класти цеглу, складати хати, і як бачите, ще й не одноповерхові. А співом хату не збудуєш. На сьогодні, якщо брати за початок 90-тий рік, вже більше 30-ти років, як я в професії.

З чого складався Ваш 30-ти річний шлях будівельника? Що пригадується?

Бувало по всякому ... З самого початку, головним для мене було навчитися справі, і таким чином, щоб виконувати її добре. В періоди тимчасового безробіття їздив на заробітки за фахом, як правило по запрошенню збудувати конкретну будівлю - «скласти хату» (посміхається). Підпрацьовував таксистом, були спроби знайти себе в чомусь іншому, і кожний раз, я повертався до справжнього – до кладки цегли, і ця робота приносила мені спокій, і задоволення. Одного разу, за порадою товариша, я потрапив до БМУ-15 Тресту «Житлобуд-1», потім був переведений до будівельно-монтажного управління-11, яким керує Романадзе Тимур Георгійович, і вже пішов сьомий рік, як я тут.

Чим цікава кладка цегли?

Так це, як конструктор «Lego», елементи та інструменти ті ж самі, а кожний новий витвір різний. Так і тут, - ось піддони з цеглою, вниз, в зоні роботи крану, складені залізобетонні сходи, перемички, плити перекриття, ось армована сітка, робочі столи, бадді для сумішей, залишається тільки скласти все до купи за кресленнями, і не на учнівському столику, а на значно ширшому просторі. Справжня чоловіча справа, а не дитячі іграшки. Потім, коли ми складаємо будинок - це одне задоволення по складності, а коли це дорослий витвір, наприклад як Храм Дружин-Мироносиць, створений в центрі міста і на будівництві якого мені доводилося працювати – це вже зовсім інша справа, це не «лего», який можна розібрати, скласти в коробку для конструктора, і через декілька днів забути про те як було – це витвір архітектурної споруди на віка, і десь,

зовсім тихо, в далеких підвалинах своєї душі, мене бадьорить і надихає моя професія та мої вміння класти цеглу. Все інше перехідне, як на мій погляд.

За виробничою технологією та показниками роботи, що є додати?

Наша бригада складається із десяти майстрів і одного підсобного робочого. Можна було б і два підсобника, але на двох, вони нічого для себе не зароблять. За робочу зміну нам вдається скласти 25 – 30 кубічних метрів цегли, буває по різному, але в межах цих показників. В обсяги роботи входить не тільки кладка цегли в стіни будинку, сюди слід додати монтаж елементів залізобетонних конструкцій, - це сходи, плити, перемички, також армування стін, переналаштування столів з яких ми виконуємо кладку, тощо. Суміжні види робіт здійснюють інші. Фактично, у нас ні в чому немає затримок. О сьомій тридцять розпочинаємо, і вперед - цегла за цеглою, поверх за поверхом, будинок за будинком.

Сьогодні, існує безліч пропозицій роботи за кордоном. Ваше ставлення і думки з цього приводу?

А тут, хто буде працювати – папуаси? (посміхається). На мою думку, будувати потрібно на своїй землі, тоді на ній буде щось змінюватися на краще. Якщо відкинути весь пафос, і міркувати з точки зору, вибачайте «шкурного інтересу», воно те на те й виходить, тільки працюючи десь там, за кордоном, ти знаходишся поза межами сім'ї, родини та близьких до себе людей, в чужому середовищі і на «пташиних правах». З іншого боку - з того часу скільки я працюю в БМУ-11, у нас не було простоїв і затримок з виплатою заробітних плат. Це вагомий показник для будь-кого. Додам, останні шість років, йде сьомий, я знаю що мені потрібно виконувати завтра, а не думаю про те, що робити і яким чином годувати сім'ю!

Чим цікавим можете поділитися із побутового життя?

Все як у всіх. Коли є можливість та вільний час, дивлюсь футбол, в тому числі і жіночий.

За яку команду вболіваєте?

В чоловічому чемпіонаті, може не зовсім патріотично для харків'янина, але вболіваю за «Шахтар». В жіночому - за нашу команду «Житлобуд-1», дев'яти разових Чемпіонів України, одинадцяти разових переможців Кубка України, учасницю Ліги Чемпіонів.

Ваші побажання читачам «Фахівець V.I.P.»

Миру та злагоди в оселі, здоров'я та наснаги на добрі справи ... Ініціаторам проекту - молодці, що звертаєте увагу на робочих.

Чоловіча справа

вул. Алчевських, 43,
м. Харків, Україна

Будівельно-монтажне управління №11

Трест «Житлобуд-1»



www.gs1.com.ua

+380-57-715-61-13

+380-57-700-44-67

Бригада
майстрів
із кладки
цегли

Валерій Старокожев
Віктор Прохоренко
Сергій Скрипник
Олег Романцев
Кирило Лапін
Анатолій Тутіков